

РЕШЕНИЕ

№ 1133

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8391** по описа за **2010** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 2010г. /без номер и с непълна дата/, постановено по нахд №288/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 14-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №АИ4420/2009г., издадено от началника на О"ПП"-С., с което за нарушение по чл.174, ал.3, предл.1-во, на И. П. С. са наложени при условията на кумулативност административни наказания „глоба” в размер на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месеца.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице. Релевираното в жалбата касационно основание е за съществени процесуални нарушения, допуснати в процеса на преценка на събраните по делото доказателствени материали и изграждане на доказателствените и фактически изводи на съда. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно такова и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата..

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за неоснователност

касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен четиринадесетдневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Касаторът М е санкциониран за това, че на 17.10.2009г. около 04.50 часа н гр.С. по бУ."А.С" управлявал л.а. „BMW" с ДКН:СО2556АВ от У. "Антим I" към бУ."Х Б" и при проверка от контролните органи отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с алкомер 931№9949215, като му е бил издаден и талон за медицинско изследване №0349291 в –ва МБАЛ-С.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-С. град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но тя е оправомощена да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал, формално обсъдил или недостатъчно преценил/ някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. В случая фактическите констатации на СРС са направени след подробен и прецизен анализ на събраните по делото доказателства-показанията на свидетелите Т, Сапунаров и К, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, поради което и се споделят напълно от касационната инстанция. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и

безспорен начин по делото. Отделно от това на касационната инстанция прави впечатление и житейската нелогичност и недостоверност на твърденията на касатора, изложени в жалбата до СРС, че преди да тръгне с шофьорите от ” Ю Дринк енд Уи Драйв”ООД, „някой му подсвирнал и като се обърнал видял един полицаи, който му поискал документите за проверка, както и че отказал да даде проба за алкохол, тъй като в случая нямал качеството на водач на МПС”. Видно от показанията на св.Т /актосъставител/, пред него версията на касатора е била, че само е преместил автомобила, за да могат, когато дойдат служителите от ” Ю Дринк енд Уи Драйв”ООД да го видят.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, предл.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 2010г. /без номер и с непълна дата/, постановено по нахд №288/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

1. 2.